

www.
www.
www.
www. **Ghaemiyeh** .com
.org
.net
.ir

خون نگاشته هایی از شهادت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام

صادق داودی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

خسوف عصمت : خون نگاشته‌هایی از شهادت حضرت فاطمه زهراء علیها السلام

نویسنده:

صادق داوری

ناشر چاپی:

سلسله

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵ فهرست
۶ خسوف عصمت : خون نگاشته‌هایی از شهادت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
۶ مشخصات کتاب
۶ پیشگفتار
۶ مقدمه
۷ صدف
۷ فضائل حضرت فاطمه‌ی زهرا
۷ نور تبسم حضرت علی و حضرت فاطمه
۷ مصحف حضرت فاطمه
۸ خداوند نیز از فاطمه پشتیبانی می‌کند
۸ پرتو افسانی حضرت زهرا
۸ زمین مهریه‌ی حضرت زهرا
۸ عظمت خادمه‌ی حضرت زهرا نزد خداوند تعالی
۸ استشفاء امام محمد باقر به ذکر یا فاطمه
۹ عبادت حضرت زهرا
۹ طریقه‌ی استقبال رسول خدا از فاطمه
۹ ضیاء نور حضرت زهرا
۹ مصیبت نامه‌ی حضرت فاطمه‌ی زهرا
۱۴ صلووات بر حضرت فاطمه زهرا
۱۵ پاورقی
۱۵ درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

خسوف عصمت: خون نگاشته‌هایی از شهادت حضرت فاطمه زهراء علیها السلام

مشخصات کتاب

رسشناسه : داوری صادق - ۱۳۳۰ عنوان و نام پدیدآور : خسوف عصمت : خون نگاشته‌هایی از شهادت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام صادق داوری به اهتمام مجمع مطالعات و پژوهش‌های علمی و تحقیقی هیات محبان اهل بیت ع مشخصات نشر : قم سلسه ۱۳۸۰. مشخصات ظاهري : [۴۶] ص شابک : ۹۶۴-۷۲۰۵-۲۱-۷۲۰۵-۲۲۰۰-۲۱-۹۶۴ ریال ; خون نگاشته‌هایی از شهادت حضرت فاطمه زهرا نويسى : فهرستنويسي قبلی يادداشت : کتابنامه به صورت زيرنويس عنوان ديگر : خون نگاشته‌هایی از شهادت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام موضوع : فاطمه زهرا(س ، ۸ قبل از هجرت - ۱ق -- شهادت رده بندی کنگره : BP27/2 خ ۵ رده بندی ديوىي : ۹۷۳/۹۷۷ شماره کتابشناسي ملي : م ۸۰-۱-۱۹۴۰

مشگفتار

مقدمة

بسم الله الرحمن الرحيم اللهم صلى على فاطمة و أبيها و بعلها و بنيتها و السر المستودع فيها بعد ما احاط به علمك. چگونه می توان در رسای جلوه‌ی نور جز با توسل از منبع نور گفت؟ و چگونه بشر خاکی و آلددهی به معصیت جز به یاری معصوم و تمدنی از انوار کلمات مقام ولایت می تواند روزنه‌ای به سوی شناخت حضرت صدیقه‌ی کبری (علیها السلام) باز کند؟ فاطمه‌ای که از نور عظمت الهی خلق شده و آنچنان آسمان و زمین به نور وجودش روشنائی یافته که ملائکه به سجده افتاده‌اند و درباره‌ی عظمت آن نور از حضرت حق سؤال نمودند!! زهره‌ی زهرائی که خداوند پیش از خلقت آدم ایوبالبشر، ایشان را از نور خویش آفرید. [صفحه ۴]

حوراء انسیه‌ای که خداوند ولایتش را بر ملائکه‌ی و سائر مخلوقات عرضه داشت. قبول کنندگانش از مؤمنین و منکرین ایشان، از کافرین بحساب آمدند. طاهره و مطهره‌ای که رسول خدا هر زمان مشتاق بودی بهشت می‌شد او را می‌بوئید و می‌فرمود: هر گاه شوق بهشت در دلم پیدا می‌شود گلوی فاطمه را می‌بوسم. اذا شتقت الى الجنة قبلت نحر فاطمة. [۵] مظلومه‌ای که مظہر جمال و جلال و جلوه‌ی نور الهی است که غصب او غصب پروردگار، و رضایت او رضایت پروردگار است. چنانچه پیامبر (صلی الله علیه و سلم) به حضرت زهرا (علیها السلام) فرمود: ان الله یغضب لغصبک و یرضی لرضاک. [۵] صدیقه‌ای که خداوند زمین را مهربه‌ی وی قرار داد. زیرا رسول خدا به حضرت علی (علیها السلام) فرمود: خداوند فاطمه (علیها السلام) را به ازدواج تو درآورد و زمین را مهربه‌ی ایشان قرار داد و هر کس با بغض و کینه‌ی تو بر روی آن راه رود، به حرام به آن قدم گذاشته است. [۵] [صفحه ۵] با این وجود با یاد و نام شهیده‌ی ولایت حضرت زهرا (علیها السلام) با قلمی بی‌تاب و لرزان، با استعانت از روح آن مطهره، قطره‌ای از دریا بیکران فضائل و مناقب ایشان را به دوستداران آن حضرت تقدیم می‌داریم. هر چند در توان و قدرت هیچ کس نیست که بتواند فضائل آن حضرت را شماره کند. فضل زهرا را بشر کی می‌توان احصاء کند قطره را قادر نباشد وصف از دریا کند گر قلم گردد همه اشجار و دریاها مداد ور خدا ارض و سماء را دفتری بیضا کند در نوشتن، جن و انس و حاملین عرش و فرش عاجزند الا که حق توصیف از زهرا کند [۵] والسلام صادق داوری دولت آبادی ۱ / جمادی الاولی / ۱۴۲۰ هجری قمری [صفحه ۶]

صفد

صفد بشکست و در غلطید بر خاک قمر بگرفت و شد تاریک افلک سبو بشکست در خمخانه‌ی عشق شر افتاد اند رانه‌ی عشق مگر مسماز هم اهل ادب بود که جای سجده‌ی او بیت رب بود؟ پیغمبر ناله زد، حیدر خروشید خدا بر کعبه رخت تیره پوشید چرا شد خیره بر او چشم خورشید؟ گمانم دید، خون از سینه جوشید فسرده لاله، یاس و نسترن شد گلستان ناگهان بیت‌الحزن شد نماز عشق را او مقتدا بود نیاز عشق را مشکل گشا بود پیغمبر بارها این جمله را گفت ز لعل جانفزايش این درر سفت گهره‌ای که زهرا ریزد از چشم خدا را می‌نشاند آتش خشم [صفحه ۷] تو ای زهرا مرا عین اليقینی تو نوری و امیدی، اصل دینی دفاع از عشق بنمودی چه سرسخت تو شمعی کز پی پروانه می‌رفت نبی مصطفی را نور عینی حسن داری و کلثوم و حسینی روا باشد که گوییم بی‌قرینی چه گوییم من؟ که زینب آفرینی نم چشمان تو ماء المعین است ولای تو مرا حبل المتين است پیغمبر تا به عرش حی معبد شب اسراء به نیروی تو پیمود به عالم مهر، تا، تابنده باشد غبار فضه‌ات را بنده باشد دمی که نور احمد گشت موجود خدا محو جمال فاطمه بود [۶] [صفحه ۸]

فضائل حضرت فاطمه‌ی زهرا

نور تبسم حضرت علی و حضرت فاطمه

از ابن عباس روایت شده است که: موقعی که اهل بهشت متنعم به نعمتهای الهی هستند ناگهان نور خورشید می‌بینند که بهشت را روشن نمود. پس می‌گویند: خداوند! مگر در قرآن نفرمودی که: «لا- یرون فيها شمسا» [۷] «نمی‌بینند در بهشت خورشیدی» - در اینحال خداوند متعال جرایل را می‌فرستد که به اهل بهشت بگو: این نور، نور خورشید نبود بلکه نوری بود که در اثر تبسم حضرت [صفحه ۱۰] علی و حضرت فاطمه (علیهم السلام) بوجود آمد و بهشت را روشن نمود. [۸].

مصحف حضرت فاطمه

ابن فروخ قمی راجع به مصحف حضرت فاطمه زهرا (علیها السلام) روایت کرده است که: همانا حضرت زهرا (علیها السلام) بعد از رسول خدا (صلی الله علیه و آله) هفتاد و پنج روز زندگانی نمود در حالی که در فراق پدر بزرگوارش بسیار محزون و مصیبت‌زده بود. در این مدت جبرائل به نزد ایشان آمد و به آن حضرت تسلیت می‌نمود و ایشان را دلداری می‌داد و آن حضرت را از اتفاقاتی که بعد از داد آگاه می‌نمود و امیر المؤمنین (علیها السلام) آنها را می‌نوشت که تبدیل به مصحف فاطمه (علیها السلام) شد. [۹] و در روایت دیگری از حضرت صادق (علیها السلام) آمده است که: [صفحه ۱۱] مصحف حضرت فاطمه (علیها السلام) سه برابر قرآن است. [۱۰]

خداآند نیز از فاطمه پشتیبانی می‌کند

در مناقب ابن شهر آشوب روایت شده است که: روزی رسول خدا (صلی الله علیه و آله) دستور دادند که دست دزدی قطع شود، آن دزد گفت: يا رسول الله! من با این دست در راه اسلام خدمت نموده‌ام، آن وقت شما دستور می‌دهید که قطع گردد؟! رسول خدا (صلی الله علیه و آله) فرمود: اگرچه دخترم فاطمه (علیها السلام) بود، این دستور را می‌دادم!! حضرت فاطمه (علیها السلام) این کلام پدر را شنیده و محزون شد، در اینحال جبرائل نازل شد و این آیه را تلاوت نمود: «لئن اشرکت لیجبطن عملک» [۱۱] یعنی «اگر شرک آوری هر آینه عملت نابود خواهد شد». در این هنگام بود که رسول خدا (صلی الله علیه و آله) محزون گردید پس باز آیه‌ای نازل شد که «لو کان فیهمَا آلَهُ إِلَّا اللَّهُ لفَسْدُهَا» [۱۲] یعنی «اگر می‌بود در آندو خدایانی غیر خداوند [صفحه ۱۲] هر آینه آندو تباشده بودند» پس رسول خدا (صلی الله علیه و آله) تعجب نمود در این هنگام بود که جبرائل نازل شد و عرضه داشت: حضرت فاطمه (علیها السلام) از گفتار شما محزون و ناراحت گردید پس این آیات بخاطر پشتیبانی از او نازل شد تا راضی گردد. [۱۳].

پرتو افشاری حضرت زهرا

از امام صادق (علیها السلام) روایت شده است که فرمود: حضرت زهرا (علیها السلام) بدین جهت «زهرا» نامیده شد چرا که روزی سه مرتبه بوسیله‌ی نور برای امیر المؤمنین (علیها السلام) پرتو افشاری می‌کرد. [۱۴]

زمین مهریه‌ی حضرت زهرا

از ابن عباس روایت شده است که رسول خدا (صلی الله علیه و آله) به امیر المؤمنین (علیها السلام) فرمود: يا علی! بدرستی که خداوند [صفحه ۱۳] عزوجل، فاطمه (علیها السلام) را به ازدواج تو درآورد و زمین را مهریه‌اش قرار داد، پس هر کسی که بر روی آن راه برود در حالیکه دشمن تو باشد رفت و آمدش حرام است. [۱۵]

عظمت خادمه‌ی حضرت زهرا نزد خداوند تعالی

از حضرت امام جعفر صادق (علیها السلام) روایت شده است که امایمن گفت: در راه مکه (در جحفه) عطش شدیدی بر من غالب شد، بطوریکه نزدیک بود هلاک گردم. در این حال سر بسوی آسمان بالا-برده و گفتم: خداوند! آیا مرا تشنه می‌گذاری در حالیکه من خدمتگزار دختر پیغمبرت بوده‌ام؟! امایمن می‌گوید: در این حال بود که ظرفی از آب بهشتی از آسمان برایم فرود آمده پس نوشیدم و به حق بانویم حضرت زهرا (علیها السلام)، تا هفت سال نه گرسنه شدم و نه تشنه گردیدم. [۱۶] [صفحه ۱۶]

استشفاء امام محمد باقر به ذکر یا فاطمه

مرحوم علامه‌ی مجلسی در بحار آورده است که: هر موقع امام محمد باقر (علیه السلام) تبدیل می‌گشت آب سرد استفاده می‌نمود و با صدای بلند مادرش حضرت زهرا (علیها السلام) را صدا می‌زد و می‌گفت: «یا فاطمه». [۱۷].

عبادت حضرت زهرا

از حسن بصری روایت شده است که می‌گفت: عبادت کننده‌تر از فاطمه (علیها السلام) در این امت نبود، بطوری که آنقدر در محراب عبادت می‌ایستاد که قدمهای حضرتش متورم می‌شد. [۱۸]. [صفحه ۱۵]

طريقه‌ی استقبال رسول خدا از فاطمه

مرحوم شیخ طوسی به اسناد از عایشه روایت کرده است که می‌گفت: هیچ کس از مردم را ندیدم که طرز کلام و گفتارش همانند گفتار رسول خدا باشد مگر کلام [حضرت] فاطمه. و هر زمانی که بر رسول خدا وارد می‌شد آن حضرت دستان فاطمه را می‌بوسید و او را بجای خویش می‌نشانید و به او مرحبا می‌گفت و نیز هر موقع رسول خدا بر فاطمه وارد می‌شد، فاطمه هم به احترام پدر از جا بر می‌خاست و دست پدر را می‌بوسید و به او خوش آمد می‌گفت. [۱۹].

ضیاء نور حضرت زهرا

مرحوم شیخ صدوq از حضرت رضا (علیه السلام) در یک حديث طولانی روایت کرده است: هنگامی که هلال ماه مبارک رمضان ظاهر می‌شد نور [صفحه ۱۶] حضرت زهرا (علیها السلام) بر نور ماه غلبه می‌کرد بطوری که دیگر هلال ماه دیده نمی‌شد پس زمانی که نور حضرت فاطمه (علیها السلام) مخفی می‌شد هلال ماه نمایان می‌گشت. [۲۰] [صفحه ۱۸]

محبیت نامه‌ی حضرت فاطمه‌ی زهرا

بسم الله الرحمن الرحيم با ياد و نام شهیده‌ی ولایت حضرت فاطمه‌ی زهرا (علیها السلام) قلم بدست گرفته و بر مرکبی از خون زده تا قطره‌ای از دریای بی‌کران فضائل و مناقب و نیز مصائب آن مادر مخصوصه و پهلو شکسته را بر حاشیه‌ی صفحه‌ای از برگ شقایق روزگار رقم زنیم، باشد که انسان الله مقبول در گاه بی‌مثالش قرار گیرد. در توان و قدرت هیچ کس نیست که بتواند فضائل حضرت زهرا (علیها السلام) را شماره کند، عقول بشر هرگز نتواند مقام بتول عنده، را درک کند، حقیقت زهرا (علیها السلام) معماهی است که جز خدا کسی حل این معما نمی‌تواند بکند و کسی جز پدر و شوهرش، ایشان را معرفی نماید. در این نوشتار، سخن از بانوی بزرگوار، شب زنده‌دار، شاخصار پیامبر و همسر جانشین پیغمبر، نور آسمانی و سپیدروی نورانی، راز نهان خدائی، نگهدارنده‌ی امین وحی الهی، گوهر تابناک عزت و بزرگواری، چراغدان نور الهی، راز [صفحه ۱۹] بزرگی و بزرگواری، دارنده‌ی جایگاه در عالم آسمان و بزرگ بانوی زنان و دلسوز و مهربان و شفاعت کننده‌ی گنهکاران و مادر نیکوکاران و موجب زیبائی پدران است. و نیز سخن از ستمدیده و حقش ربوده و غصب شده و سخن از پهلو شکسته و سینه شکسته و فرزند کشته شده، و در یک کلام سخن از شهیده است و او کسی نیست جز بی‌دو عالم محبوبه‌ی رسول خدا (صلی الله علیه و آله) حضرت فاطمه زهرا (علیها السلام). [۴۱] فاطمه (علیها السلام) کسی است که رسول خدا (صلی الله علیه و آله) در حق او فرمود: «ان الله عزوجل لیغضب فاطمه و یرضی لرضاه». [۴۲]. «همانا خداوند عزوجل بخاطر خشم فاطمه به غصب می‌آید و به خاطر خشنودیش راضی می‌شود». فاطمه (علیها السلام) کسی است که، خداوند هیچ یک از پیامبران را مبعوث نکرد مگر اینکه به فضیلت و محبت فاطمه (علیها السلام) اقرار کنند: «و هی الصدیقة الكبرى و على معرفتها دارت القرون [صفحه ۲۰] الاولی». [۴۳]. فاطمه (علیها السلام) محور پنج تن آل

عباست. [۴۴] او کسی است که پدر بزرگوارش در حقش فرمود: «فداها أبوها». (و در روایت دیگر) باید انت و امی» «پدر و مادرم فدای تو باد». [۴۵]. او لیله القدر است و تو چه می‌دانی که فاطمه (علیها السلام) کیست؟ (وما ادراک ما لیله القدر)؟ [۴۶]. فاطمه (علیها السلام) همانطور که خود می‌فرماید، دختر سدره المتنهی است، خطبه خواننده‌اش در آسمان راحیل، و خدمتگزارش گروههای فرشتگان یکی بعد از دیگری است. [۴۷]. [صفحه ۲۱] فاطمه سر الله است، ذات فاطمه (علیها السلام) آئینه‌ی صفات خداست، و نیز ذات خداوند شناخوان فاطمه (علیها السلام) است. نام فاطمه (علیها السلام) از نام حق مشتق شده، او آئینه‌ی طلت خدائی و گنجینه‌ی علم مصطفائی است، او حجت کبرای الهی و آئینه‌ی طلت شاهی است، او خورشید جلال ذوالجلال و مرآت جمال لا-یزال است. فاطمه (علیها السلام) مصباح رسالت و ولایت است. او علت ایجاد ماسواست و کون و مکان از احسان او زنده است. هستی هر هست به او شد پدید، او واسطه‌ی فیض دو جهان است و نیز واسطه‌ی وجوب و امکان (می‌باشد) و اوست انگیزه‌ی خلق محمد مصطفی و پیدایش علی مرتضی. [۴۸]. فاطمه (علیها السلام) مظهر اسرار خداوند است و همان کسی است که باطن سر پنهان بر او آشکار است. و مظهر اسرار الاله‌ی لها علی باطن السر الخفی ظهور او کسی است که حوریهای زیبا به زیارت او آمده و نسبت به [صفحه ۲۲] حضرتش غبطة خورده و شادمانند. و من کان الحور الحسان تزورها لهن لدیها غبطة و سرور [۴۹]. او فانوس نور خداوند - عزو جل - و زیتونی است که بر کاتش همگان را فرا گرفته. مشکاه نور الله جل جلاله زیتونه عم الوری بر کاتها او قطب دائره‌ی هستی و نقطه‌ای است که هنگامی که نازل شد فراوانیش فزونی یافت. هی قطب دائرة الوجود و نقطه‌ی لما تنزلت اکثرت کثراتها او احمد دوم و احمد دوران خویش است، او در میدان یکتاپرستی اصل و اساس است. هی احمد الثانی و احمد عصرها هی عنصر التوحید فی عرصاتها [۵۰]. او پاره‌ی تن حضرت مصطفی (صلی الله علیه و آله) [۵۱] و دریافت کنندۀی [صفحه ۲۳] خردمند وحی است و خداوند او، بلسان پدر بزرگوارش بر او وحی فرستاده است. بضعه‌ی المصطفی عقیله وحی کائیها الهها او حاها فاطمه (علیها السلام) بر گزیده شده‌ی خداوند است چرا که حضرت رسول (صلی الله علیه و آله) فرمود: در آن شب که مرا به آسمان بالا بردند بر در بهشت دیدم که نوشته شده است: «لا اله الا الله محمد رسول الله علی حبیب الله و الحسن و الحسین صفوه الله، فاطمه خیره الله، علی باغضهم لعنة الله». [۳۲]. «جز الله خدائی نیست، محمد فرستاده خداست، علی حبیب خداوند است، حسن و حسین بر گزیده خداوند می‌باشند، فاطمه انتخاب شده‌ی خداوند است، بر کینه‌توز و دشمن آنان لعنت و نفرین خداوند است». [صفحه ۲۴] او کسی است که در ولایت کلیه‌ی الهیه با پدر بزرگوارش و شوهر عالیمقدار خود شرکت داشته و همراه و همقدم بود، و هیچگاه ترک او لائی از او سرنزده و از درجات رضا و خوشنودی مولای خود، به هیچوجه نکاسته و غریزه‌ی خود را بزیور لقب «عصمه‌اللهی» آراسته و پیراسته است، و در اخبار و آثار به این معنی تنصیص و تصریح شده، چنانچه شیخ صدق در کتاب امالی مسند از ابن عباس روایت کرده که گفته است: روزی رسول خدا (صلی الله علیه و آله) نشسته بود در حالی که علی و فاطمه و حسن و حسین (علیهم السلام) در نزد او بودند، پس فرمود: خدایا تو می‌دانی که اینها اهل‌بیت من هستند و گرامی‌ترین مردمان می‌باشند و دوست بدار کسی که ایشان را دوست بدارد و خشمگین باش نسبت به کسی که بر ایشان خشمگین است و دوستی کن با آنهاش که با ایشان دوستی کنند و دشمنی کن با آنهاش که با ایشان دشمنی کنند و ایشان را از پلیدیها و هرگونه رجسی طاهر و پاکیزه گردان و از هر مصیبت و گناه و ترک او لائی معصوم قرار ده و ایشان را به جبرئیل یا به [صفحه ۲۵] روح القدس که از تو است مدد کن. [۳۳]. اما هر آنچه از فضائل بی‌بی فاطمه (علیها السلام) گفته شود تمامی نخواهد یافت و بقول شاعر: أتريid ان تحصى فضائل فاطم نقد الحساب و فضلها لم ينفد «شمارش اوصاف فاطمه زهرا (علیها السلام) تمام نخواهد شد، اما اعداد به اتمام نخواهد رسید». ولی بدانیم که: آب دریا را اگر نتوان کشید پس بقدر تشنگی باید چشید هنگامی که صفحات تاریخ (در باب فضائل و مناقب فاطمه علیها السلام) را ورق زده و مطالعه نمودم، با خود حدیث نفس نمودم که چرا (با این همه فضائل و مناقب) عده‌ای خود را به نفهمی زدند و چنان جنایت و جسارانی نمودند. مگر رسول خدا (صلی الله علیه و آله) مکرر نفرموده‌اند: [صفحه ۲۶] «فاطمه بضعه

منی من آذاها فقد آذانی...» [۳۴]. مگر فاطمه (علیها السلام) محور اهل کسae نبود؟ مگر او دخت رسول خدا (صلی الله عليه و آله) نبود؟ مگر فاطمه مظلومه (علیها السلام) همسر آن مظلوم تاریخ نبود؟ مگر فاطمه (علیها السلام)... پس ای کوردلان! چرا چنین ظلم و جنایتی نمودید؟ چرا دیگر هیزم به در خانه‌اش بردید و بیت وحی الهی را آتش زدید؟! خانه‌ای که جبرئیل امین (علیها السلام) بدون اجازه وارد نمی‌شد، خانه‌ای که پیغمبر (صلی الله عليه و آله) هر صبح و شام بر اهل آن سلام می‌نمود و می‌فرمود: «انما یرید الله لیذهب عنکم الرجس اهل البيت و یطهر کم تطهیرا». [۳۵] چرا دیگر لگد به...!!! و چرا با تازیانه بر...!!! و محسن (مؤذنة) عزیزش را به چه جرم و گناهی شهید نمودید؟! [۳۶]. [صفحه ۲۷] ای نامردمان روزگار! مگر زهرا مرضیه (علیها السلام) چه عملی انجام داده بودند که این چنین وحشیانه عمل نمودید؟ بخدا قسم، وحشیان عالم هر چقدر هم وحشی باشند این چنین جسارت نمی‌کنند. اف بر شما و پیروانتان! اف بر شما! مگر فاطمه (علیها السلام) چه کرده بود که (بنابر نقل تاریخ) با چهار هزار نامرد به در خانه حجت خدا هجوم آوردید تا علی (علیها السلام) را برای بیعت گرفتن به مسجد برد و فاطمه (علیها السلام) در عقب در، محکم خود را چسبانیده بود که داخل نشود، اما در این حال عمر لگدی بر در زد و در از جای کنده شد و بر سینه‌ی فاطمه (علیها السلام) افتاد و محسن او (علیها السلام) سقط شد، وقتی که جامه‌ی علی (علیها السلام) را می‌کشید که او را به مسجد برد فاطمه (علیها السلام) با اینکه به شدت احساس درد می‌داشت خود را به علی (علیها السلام) رسانیده بود و طرف جامه را نگاه می‌داشت و به طرف خود [صفحه ۲۸] می‌کشید بنحوی که شما جماعت بر می‌گشید و به روی زمین می‌ریختید و به زانوی در می‌آمدید و پیوسته جامه‌ی حضرت را می‌کشید و فاطمه (علیها السلام) هم می‌کشید تا اینکه عمر شمشیر خالد بن ولید را گرفت و با غلاف آن بر شانه فاطمه (علیها السلام) می‌زد تا آنکه مجروح شد، سه مرتبه این عمل را انجام داد اما نتوانست جامه را از دست فاطمه (علیها السلام) بگیرد تا اینکه جامه جامه پاره پاره شد، یکپاره‌ی آن در دست فاطمه (علیها السلام) ماند و پاره‌های دیگر آن در دست‌های شما جماعت ماند و آن جراحت بر دل بی‌زهرا (علیها السلام) بود تا وقتی که شهادت یافت. [۳۷]. ولی ای نامردمان روزگار! بدانید که (انشاء الله) روزی خواهد آمد که فرزند عزیزش مهدی آل محمد (صلی الله عليه و آله) انتقام مادر پهلو شکسته‌اش را از شما جسوران تاریخ بگیرد، موقعی که آن رمز بقاء هستی و آن خورشید لایزال جهان هستی، سر از پرده‌ی غیبت درآورده و طلوع نماید بعد از اینکه در مکه معظمه سیصد و سیزده نفر از یارانش با او بیعت می‌کنند و به مدینه منوره مشرف می‌شوند، سپس آندو نفر را از قبر بیرون می‌آورند، [صفحه ۲۹] با آنان صحبت کرده و آنها جواب می‌دهند، یاوه گویان به شک و تردید می‌افتد. بعد آنان را با همان هیزمی که برای سوزاندن حضرت علی و فاطمه و حسن و حسین (علیهم السلام) جمع کرده بودند می‌سوزانند... [۳۸]. و گویا زبان حالت در این هنگام چنین باشد: الا الى اهل عالم بدانید: مادر من حبیبه‌ی داور است او ز همه خلق خدا برتر است مادر من نور زمین و سما است مادر من فقط کنیز خداست مادر من سرور زنها بود مادر من ام ایها بود مادر من مادر هر شیعه‌ای است بدون حب او کسی شیعه نیست نور خدا ز مادرم ماندنی است مادر من یاس کبود علی (علیها السلام) است قامت مادرم چو عرش خداست بهشت حق ز روی او با صفات [صفحه ۳۰] لنگ کمیت همه روز جزاست بغیر مادرم که او مقتا است مادر من بوی خوش احمدی است مادر من قوت قلب علی است مادر من بعد پدر پیر شد از همه خلق جهان سیر شد بعد نبی دشمن دین پا گرفت تقاض خود ز مادر ما گرفت کس نشنیده مادری را زنند شوهر او به پیش چشمیش برند گوش کنید حقیقت دیگری روضه‌ی سخت قربت مادری او پی حق فدکش رفته بود و ای خدا چگونه برگشته بود عدوی بی حیا شر باره کرد به ضربه‌ای دو گوش او پاره کرد [صفحه ۳۱] چو خون ز گوش مادرم می‌چکید حسن پی یاری او می‌دوید حل نشده برايم این مسئله چرا کنک زد به سر حامله شما جسوران تاریخ، چنان جسارتی نمودید که تاریخ سراغ ندارد. شما نه خدا را شناختید نه ولی خدا را، چون اگر می‌دانستید که ولی خدا کیست و اگر می‌دانستید که خشم خدا در غصب زهرا (علیها السلام) نهفته شده و محبت خالق هستی در عشق به صدیقه‌ی طاهره (علیها السلام) خلاصه گشته، چنین جسارتی نمی‌کردید. و شاید هم می‌دانستید ولی از روی لجاجت و عناد و تعصب مرتکب

چنین ظلم و جسارتی شدید. لعن خداوند بر شما باد! اما تا کی شما کوردلان و خشک مغزان متعصب، حماقت را سرلوحه و پرچم پر افخار خود قرار داده و عده‌ای یا به تعصب و یا به تقليد کورکورانه از روش و منش شما ظالمان روزگار حمایت می‌کنند؟ کسانی که همچون شما فضائل و [صفحه ۳۲] مناقب بی‌بی فاطمه (علیها السلام) را می‌دانند ولی به تقليد کورکورانه از شما آب بر آسیاباتان ریخته و سنگ آنرا به حرکت درمی‌آورند و دفاع از عمل ناهنجار و زشت شما می‌کنند، اف بر شما و بر پیروانتان! خلق را تقليدشان بر باد داد ای دو صد لعنت بر این تقليد باد اما شما اندکی عاقلانه و بدور از تعصب اندیشه کنید و واقعاً احراق حق نموده و ببینید که حق از آن کیست؟ شما اگر می‌گوئید کتب شیعه را قبول نداریم مانع نیست، کتب خود را بنگرید و قضاؤت کنید، اما مردانه تصمیم بگیرید و نگذارید هوای تعصب و کوردلی جلوی دیدگان چشم و قلب شما را بگیرد. اگر کسی بدور از هرگونه تعصب و جهالت اندیشه نماید و مطالعه‌ای در تاریخ اسلام و مظلومیت اهل بیت (علیهم السلام) نماید به این مطلب پی‌می‌برد که انسان مگر تا چه اندازه می‌تواند جسور و بی‌باک باشد که چنین مصابیتی بوجود آورد که این نامدمان اینچنین نمودند و ظلم و جنایت را به بالاترین حد خود رسانند؟! [صفحه ۳۳] زهرا! مادر! ای مادر پهلو شکسته هنگامی که این همه فجایع شنیع را در تاریخ خواندم و از موثقین شنیدم که چه ظلم و ستمهایی به شما نمودند آنقدر ناله و نفرین بر این ظالمان خیث نمودم و با خود گفتم ای کاش آنجا می‌بودم و آن موقعی که نالهات عرش را به لرزه درآورد اظهار ادب می‌نمودم و جان ناقابل خود را در راه شما نثار می‌نمودم. آن موقعی که ضربات لگد بر پهلوی مبارکتان، و آن سیلی‌های محکم بر صورت نازنینتان، و آن ضربات تازیانه بر پیکرتان وارد می‌شد، ای کاش خود را حمایل می‌کردم. مادرجان! مگر شما چند ساله بودید؟ مگر چقدر سن و سال داشتید که بتوانید تحمل این همه مشقات و سختی‌ها را نمایید و در زیر فشار ضربات آن ملاعین صبر و تحمل نمایید؟! مادر جان! مگر با تو چه کردند که بر سر قبر پدر این چنین ناله سردادی: ما ذا علی من شم تربه احمد ان لا يشم مدي الزمان غواليا [صفحه ۳۴] صبت علی مصابیت لو أنها صبت على الأيام صرن ليليا [۳۹]. آنکس که بوی خوش تربت (حاکم قبر پیامبر (صلی الله علیه و آله) را می‌بود، اگر در زمان طولانی، بوی خوش دیگری نبود چه خواهد شد؟ آنچنان باران غم و اندوه بر جانم ریخته و اگر بر روزهای روشن می‌ریخت آن روزها مانند شب تیره و تار می‌گردید: «بجانم ریخته چندان غم و درد مصیبتها که گر بر روزها ریزنده، گردد تیره چون شبها و دستان کبود شده را بطرف آسمان بلند نموده و ناله زدی: يا الهى عجل وفاتی سریعاً قد تنغضت الحیة يا مولاٰی [۴۰]. ای خدای من مرگم را سریعاً و هر چه زودتر برسان، که زندگی تیره کشته است ای مولاٰی من». ولی مادر! این رانیک می‌دانم که مادر هجدۀ ساله چنین طاقتی نخواهد داشت، نه تنها من بلکه تاریخ هم این چنین می‌داند و با خود حدیث نفس می‌کند که: [صفحه ۳۵] بر حاشیه‌ی برگ شقايق بنويسيد گل طاقت بين در و ديوار ندارد آري، گل و چه گويم خوشبوتر از گل. مردم دنيا خوشبوتر از گل سراغ ندارند و وقتی دلتگ می‌شوند گل می‌بويند و از بوئيدن آن لذت می‌برند، و نيز رسول اكرم (صلی الله علیه و آله) خوشبوتر و محبوبتر از گل سراغ ندارد و آن فاطمه (علیها السلام) است و هنگامی که مشتاق بوی بهشت می‌شد فاطمه (علیها السلام) را می‌بوييده: قال رسول الله (صلی الله علیه و آله): «فكلكما اشتقت الى رائحة الجنة شمعت رائحة ابنتي فاطمة» [۴۱]. «هرگاه مشتاق بوی بهشت می‌شوم دخترم فاطمه را می‌بوييم». اما آه و صد فغان از آن لحظه‌ای که: عمر به خانه‌ی فاطمه (علیها السلام) حملهور شده و فریاد می‌زد: خانه را با اهلش به آتش بکشید در حالی که کسی در خانه نبود مگر علی و فاطمه و حسن و حسین (علیهم السلام) [۴۲] و دستور داد هیزم حاضر کنید و خطاب به اهل خانه گفت: قسم به آن کس که جان [صفحه ۳۶] عمر در دست اوست! باید خارج شوید و الا خانه را با اهلش به آتش می‌کشم! شخصی به عمر گفت: ای ابا حفص! آیا می‌دانی فاطمه (علیها السلام) در این خانه است؟! عمر گفت: اگرچه فاطمه (علیها السلام) در خانه باشد!! [۴۳]. و چنان آتشی افروختند که درب خانه و اهل آن را آتش زدند و چنان هجو آوردنده که سینه‌ی زهرا (علیها السلام) را بشکستند! بله: سینه‌ای کز معرفت گنجینه‌ی اسرار بود کی سزاوار فشار آن در و دیوار بود و خواستند علی (علیها السلام) را دست بسته به مسجد ببرند و آندو سبط

پیغمبر (صلی الله علیه و آله) چنان متیرانه می‌نگریستند و اشک غم می‌ریختند که آیا مادر را از زیر دست و پا نجات دهنده و یا به کمک بابا بروند. [۴۴]. در این هنگام علی (علیها السلام) را به نزد ابوبکر برداشت و به ایشان گفتند: باید با ابوبکر بیعت کنی. حضرت پاسخ داد: اگر بیعت [صفحه ۳۷] نکنم چه می‌شود؟ گفتند: در آن صورت - سوگند به خداوندی که جز او خدائی نیست - گردنت را می‌زنیم!! حضرت فرمود: بنابراین شما بندی خدا و برادر رسول خدا (صلی الله علیه و آله) را می‌کشید؟ عمر پاسخ داد: بندی خدا که آری، و اما برادر رسول خدا، پس نه، ابوبکر ساکت بود و صحبتی نمی‌کرد، ابوبکر گفت: تا وقتی که در مورد او دستوری صادر نمی‌کنی؟ ابوبکر گفت: تا وقتی که فاطمه (علیها السلام) در کنار اوست من او را به کاری و ادار نمی‌کنم. حضرت علی (علیها السلام) خود را به قبر رسول خدا (صلی الله علیه و آله) رسانیده و ناله و زاری می‌کرد و می‌گریست و می‌گفت: «یابن ام ان القوم استضعفونی و کادوا ان یقتلوننی». [۴۵]. «ای پسر مادرم مردم مرا ضعیف و ناتوان نموده و نزدیک است مرا بکشند». [۴۶]. و مصیت بارتر لحظه‌ای که: امیرالمؤمنین (علیها السلام) آن مظلوم تاریخ، شروع به تجهیز آن مظلومه‌ی تاریخ فاطمه‌ی زهرا (علیها السلام) نمود و او را غسل داد و او را در کفن خودش پوشانید و هنگامی که خواست بندهای کفن را [صفحه ۳۸] بینند صدا زد: یا زینب... و یا ام کلثوم...، و یا سکینه...، ای فضه، حسین جان، بیائید و از مادرتان بهره بگیرید، فراق و جدائی فرا رسیده و دیدار به بهشت و قیامت موکول شده، در اینحال حسین (علیها السلام) دوان دوان آمد و خود را بر روی جنازه مادر انداخت و صدا می‌زد: مادر...! مادر...! مادر من حسینت مادر... برخیز مادر... مادر چه شده که دیگر با من حرف نمی‌زنی...؟ مادر باور ندارم که جوابم را نمی‌دهی... مادر هنگامی که جدمان محمد مصطفی (صلی الله علیه و آله) را دیدار کردی سلام ما را به او برسان و به آن حضرت بگو بعد از تو در دنیا یتیم ماندیم. بی بی زینب (علیها السلام) در اینحال ناله می‌زد و فریاد می‌نمود که مادر جان یتیم برايم زود بود... مادر در کودکی شد قسمت من خانه‌داری هم خانه‌داری می‌کنم هم سوگواری ولی مادر... گریم برای نور دو عیت هر شب دهم آب دست حسینت مادر... [صفحه ۳۹] دیشب نشستی گیسوانم شانه کردی امشب در آغوش لحد کاشانه کردی و سخت تر از این لحظه، زمانی بود که در این هنگام فاطمه ناله‌ای زد و دستهایش را کشیده و حسن و حسین (علیها السلام) را به آرامی در آغوش گرفت و در این لحظه هاتفی صدا زد: ای ابوالحسن! حسن و حسین (علیها السلام) را از مادرشان جدا کن به خدا سوگند فرشتگان آسمانها را به گریه درآوردن. [۴۷]. و مولا علی (علیها السلام) در این هنگام بچه‌ها را از سینه‌ی مادر جدا نمود و شروع به بستن بندهای کفن کرد، و چنین ناله می‌نمود: یا زهرا فراقک اعظم الأشیاء عندي و فقدک فاطم ادھی الشکول «فرق و جدائی تو در نزد من بزرگترین چیزها است و فقدان تو ای فاطمه سنگین ترین مصیتها است». سابکی حسره و انوح شجوا علی خل مضی اسنى سبیل «از سر حسرت می‌گریم و از سر اندوه نوحه‌سرائی می‌نمایم بر» [صفحه ۴۰] دوستی که گام بر روشن ترین راه نهاده است». الا یا عین جودی و اسعدینی فحزنی دائم ابکی خلیلی [۴۸]. «ای دیده اشک بریز و با من همراهی کن، من همیشگی است و بر دوستم می‌گریم». و بر قبر فاطمه‌ی پهلو شکسته‌اش اینچنین مرثیه می‌خواند: نفسی علی زفاتها محبوسه یا لیتها خرجت مع الزرات لا خیر بعدک فی العیوہ و انما ابکی مخافه ان تطول حیاتی [۴۹]. «جان من با ناله‌هایم در سینه‌ام حبس شده، ای کاش جانم با ناله‌هایم از سینه‌ام خارج می‌شد». «ای فاطمه پس از تو خیری در زندگی دنیا نیست، گریه می‌کنم از ترس اینکه زندگی من در دنیا طولانی شود». [صفحه ۴۱] مادر جان! در پایان این نوشتار، سلام را پذیرا باش، سلام بر قبر مخفیات، سلام بر قبر بی شمع و چراغت. مادر! گویند که مدفنت در مدینه است. در قبرستان بقیع، و یا در خانه‌ات و یا بین قبر و منبر رسول خدا (صلی الله علیه و آله) [۵۰]، من نمی‌دانم ولی هر کجا که آرمیده‌ای قطرات اشکم را گلواژه قبر مخفیات قرار ده. مادر! قبرت مخفی است، تاریخ شهادت نیز مخفی و سرت هم نامعلوم. اما مادر! بدان امید دل می‌بندم که یوسفت هرچه زودتر سر از پرده‌ی غیبت بدر آرد و به تمام مظلومیت خاتمه دهد، (انشاء الله). و ای امام زمان، ای یادگار زهرای مرضیه (علیها السلام) به محضر شما عرضه می‌دارم: یا مدرک الثار البرار شن علی حرب عدایک المغار «ای انتقام گیرنده بشتاب، بشتاب و بر دشمنانت شبیخون زن و

یورش بر». [صفحه ۴۲] یا صاحب العصر و رکن الهدی قد هد، و الجور علی الدین جار «ای صاحب الزمان آیا می‌پسندی سنگ شراب گیری بر روی ما بچرخد؟» قد ذهب العدل و رکن الهدی قد هد، و الجور علی الدین جار «دادگری رفته، ستون هدایت ویران شده و ستم بر دیانت روا داشته شده است». أغث رعاک الله من ناصر رعیه ضاقت علیها القفار «خداوند تو را حفظ کند، به فریاد مردمی بررسی و کسانی را یاری کنی که زمین بر آنها تنگ شده است». تنسی علی الدار هجوم العدی؟ مذ أضرموا الباب بجزل و نار آیا هجوم دشمنان را بر خانه از یاد برده‌ای، در آن هنگام که بر در خانه آتش و هیزم برافروختند». و رض من فاطمه ضلعها و حیدر یقاد قسرا جهار [صفحه ۴۳] «پهلوی فاطمه را شکسته و حضرت علی را به زور و آشکارا کشاندند». تعدوا و تدعوا خلف أعدئها يا قوم خلوا عن علی الفخار «پشت سر دشمنان می‌دوید و صدا می‌زد ای مردم دست از علی آبرومند بردارید». قد أسقطوا جنینها و اعترى من لطمة الخد العيون احمرار «کودک رحمش را افکندند و از سیلی وارد شده بر صورتش چشمها یش سرخ شد». فما سقوط الحمل؟ ما صدرها؟ ما لطمها؟ ما عصرها بالجدار؟ «سقط جنین؟ چه شد؟ سینه چه شد؟ سیلی چه شد؟ و فشار بر در و دیوار چه شد؟ ما وکرها بالسیف فی ضلعها؟ و ما انتشار قرطها و السوار؟ «نواختن با شمشیر در پهلویش؟ پرت شدن گوشواره و دستارش را چه شد؟ [صفحه ۴۴] ما ضربها بالسوط ما منعها؟ من البکاء و مالها من قرار؟ «تازیانه خوردنش چه شد و ممانعت از گریه و عدم آسایش و آرامش او چه شد؟» ما الغصب للعقار منهم وقد أنحلها رب الورى للعقار؟ غصب زمینهای آن حضرت چه شد، با اینکه پروردگار جهانیان آن زمینها را به او بخشیده بود؟ ما دفنها باللیل سرا و ما نبیش الشری منهم عنادا جهار؟ «دفن آن حضرت چه شد که بطور مخفیانه و شبانه بود و چه شد که آنان اقدام به نبش قبر آن حضرت بطور آشکار نمودند؟» تعسا لهم في ابنة ما رعوا نبیهم وقد رعاهم مرار [۵۱]. «مرگ بر آنان، در مورد دختری که پیمبرشان را در مورد او رعایت نکردند با اینکه آن حضرت بارها رعایت حال آنان را نمود». [صفحه ۴۵] در پایان این نوشتار چشم امید به عنایات آن بی‌بی مظلومه داشته و از ایشان عاجزانه خواهانیم که با دعاء در تعجیل ظهور فرزند و متنقم حقیقی اش حضرت بقیة الله الاعظم (عجل الله تعالى فرجه الشریف) سر بر کوی مخفی اش گذاریم. (انشاء الله) سرمایه‌ی محبت زهراست دین من من دین خویش را به دو دنیا نمی‌دهم گر مهر و ماه را به دو دستم نهد قضا یک ذره از محبت زهرانمی دهم الحمد لله رب العالمین و صلی الله علیک یا ایتها الصدیقة الشهیدة محتاج عنایات فاطمی صادق داوری دولت آبادی جمادی الاولی / ۱۴۲۰ ه. ق. [صفحه ۴۶]

صلوات بر حضرت فاطمه زهراء

(منقول از امام حسن عسکری) بسم الله الرحمن الرحيم اللهم صل على الصديقة فاطمة الزكية حبيبة حبيبک و نبیک و ام احبابک و اسفیائک التي انتجهتها و فضلتها و اخترتها على نساء العالمين اللهم كن الطالب لها ممن ظلمها و استخف بحقها و كن الثائر الله بدم اولادها اللهم و كما جعلتها ام ائمه الهدی و حلیله صاحب اللواء و الکریمه عند الملاع الاعلى فصل عليها و على امها صلوة تکرم بها وجه ابیها محمد صلی الله علیه و الہ و تقر بها اعین ذریتها و ابلغهم عنی فی هذه الساعة افضل التحیة و السلام. خدا یا درود بفرست بر بانوی صدیقه، فاطمه‌ی پاکیزه صالحه، که اوست حبیبه‌ی تو و پیامبرت (رسول خدا صلی الله علیه و آله) و مادر اولیاء، و برگزیدگان تو (امامان معصوم علیهم السلام) آن بانوئی که برگزیده‌ای و برتری داده‌ای و انتخاب کرده‌ای او را بر زنهای جهانیان، خدا یا تو داد او را از ستمگرانش بستان و از کسانی که حق او را سبک شمردند بازخواست نما، و خونخواه خون فرزندان او باش. خدا یا همچنانکه او را مادر امامان هدایت و همسر صاحب لواء (علیه علیه السلام)، و بزرگوار در نزد ملاً اعلى (ملائکه الله) مقرر داشتی، پس درود بفرست بر او و بر مادرش (خدیجه کبری) آن درود و صلواتی که بوسیله‌ی آن کرامت و آبروی افزون دهی پدرش حضرت محمد صلی الله علیه و آله را و آن درود و صلواتی که روشن گردانی چشمها ذریه او را، و برسان به آنان از طرف من در این وقت بهترین تحيت و سلام را.

پاورقی

- [۱] ملتقی البحرين، ص ۱۴. [۲] فضائل الخمسه، ج ۳، ص ۱۲۷. [۳] مستدرک الصحيحين، ج ۳، ص ۱۵۳. [۴] مصباح الانوار، ص ۲۲۹. [۵] اثر طبع مرحوم علامه میرجهانی. [۶] اثر طبع استاد گرامی حجۃ الاسلام و المسلمين سید حسن حسینی (دام ظله). [۷] انسان، ۱۳. [۸] البرهان، ج ۴، ص ۴۱۲ / بحار الانوار، ج ۳۵، ص ۲۴۱ / مناقب ابن شهر آشوب، ج ۳، ص ۳۲۹. [۹] بصائر الدرجات، ص ۱۵۳، ح ۱۰.۶. [۱۰] اصول کافی، ج ۱، ص ۲۳۹، ذیل ح ۱ / ینابیع المعاجز، ص ۱۲۹. [۱۱] زمر، ۶۵. [۱۲] انبیاء، ۲۲. [۱۳] مناقب ابن شهر آشوب، ج ۳، ص ۳۲۴ / بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۴۳، ح ۴۳ / نورالثقلین، ج ۴، ص ۴۹۷، ح ۱۰۲. [۱۴] علل الشرایع، ج ۱، ص ۱۸۰ ح ۲. [۱۵] مصباح الانوار، ص ۲۲۹ / کشف الغمہ، ج ۱ ص ۴۷۲. [۱۶] الثاقب فی المناقب، ص ۱۹۶، ح ۱ / بحار الانوار، ج ۴۳، ح ۱۸. [۱۷] بحار الانوار، ج ۶۲، ص ۱۰۲، ذیل ح ۳۱ / اصول کافی، ج ۸، ص ۱۰۹، ذیل ح ۸۷. [۱۸] مناقب ابن شهر آشوب، ج ۳، ص ۳۴۱ / مقتل خوارزمی، ج ۱، ص ۸۰. [۱۹] امالی شیخ طوسی، ص ۴۰، ح ۴۰، مجلس ۱۴. [۲۰] فضائل الأشهر الثلاثة، ص ۹۹، ح ۸۴ / بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۵۶، ح ۴۹. [۲۱] عبارات فوق القاب حضرت زهرا (علیها السلام) می باشد. [۲۲] کنز العمال، ج ۱۲، ص ۱۱۱ / بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۱۹. [۲۳] بحار الانوار، ج ۱۰۵، ص ۴۳، ح ۱۸ / امالی شیخ طوسی، ص ۶۶۸، ح ۶، مجلس ۳۶. [۲۴] فقال الامین جبرائيل: يا رب و من تحت الکسae فقال عزوجل هم اهل بیت النبؤة و معدن الرساله هم فاطمه و ابوها و بعلها و بنوها (حدیث کسae). [۲۵] احراق الحق، ج ۱۰، ص ۱۸۵. [۲۶] قال الصادق (علیها السلام): انا انزلناه فی لیله القدر، اللیله، فاطمه و القدر، الله فمن عرف فاطمه حق معرفتها فقد ادرك لیله القدر و انما سمیت فاطمه لان الخلق فطموا عن معرفتها، بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۶۵ / تفسیر فرات بن ابراهیم کوفی، ص ۵۸۱. [۲۷] فضائل ابن شاذان، صص ۸۰ - ۸۲. [۲۸] يا احمد! لو لاک لما خلقت الافالاک و لو لا على لما خلقتک و لو لا فاطمه لما خلقتکما / ملتقی البحرين، ص ۱۴. [۲۹] سرودهی فاضل محترم شیخ حسن دمستانی. [۳۰] فاطمه بهجه قلب المصطفی (صلی الله علیه و آله)، ص ۸. [۳۱] صحیح بخاری، ج ۵، ص ۲۶، باب فضائل. [۳۲] تاریخ بغداد، ج ۱، ص ۲۵۹. [۳۳] جنة العاصمه، ص ۱۵۲ / مرحوم علامه میرجهانی. [۳۴] صحیح بخاری، ج ۵، ص ۲۶، باب فضائل / علل الشرایع، باب ۱۴۸، ص ۱۸۷. [۳۵] احزاب، ۳۳. [۳۶] مفضل گوید، به حضرت صادق (علیها السلام) عرض کردم درباره‌ی آیه شریفه: و اذا المؤودة سئلت. بآی ذنب قتلت (تکویر)، ۸ و ۹ (چه می فرماید؟ حضرت فرمود: ای مفضل بخدا سوگند که «مؤوده» کودک در خاک پنهان شده، محسن است زیرا او از ما می باشد این است معنی «مؤوده» و غیر از این نیست، و هر کس غیر از این بگوید او را تکذیب کنید. بحار الانوار، ج ۵۳، ص ۲۳. [۳۷] جنة العاصمه، ص ۲۵۱. [۳۸] دلائل الاماۃ طبری، ص ۲۴۲. [۳۹] اهل البيت، توفیق ابوعلم، ص ۵. [۴۰] جنة العاصمه؛ ص ۳۳۹. [۴۱] فضائل الخمسه، ج ۳، ص ۱۲۷. [۴۲] الملل والنحل، ج ۱، ص ۵۷. [۴۳] الاماۃ و السياسه، ج ۱، ص ۱۲. [۴۴] جنة العاصمه، ص ۲۵۱. [۴۵] اعراف، ۱۵۰. [۴۶] الاماۃ و السياسه، ج ۱، صص ۱۹ - ۲۰. [۴۷] بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۱۷۹. [۴۸] فاطمه بهجه قلب المصطفی (صلی الله علیه و آله)، ص ۸۳. [۴۹] احراق الحق، ج ۱۰، ص ۴۳۵ / بحار الانوار، ج ۴۳، صص ۲۱۳، ۲۰۴، ۱۸۴. [۵۰] رجوع شود به کتاب: فاطمه بهجه قلب المصطفی (صلی الله علیه و آله)، ص ۸۳۰. [۵۱] اثر طبع خطیب بزرگورا سید صالح حلی نقل از شعراء الحسین (علیها السلام)، ص ۸۹ / فاطمه بهجه قلب المصطفی (صلی الله علیه و آله)، ص ۸۶۷.

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم جاھِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَ أَنفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللهِ ذلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱) با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بندهای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهاي ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی

از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می‌کنند بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بخار الانوار ص ۱۵۹ بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهلیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می‌دهند. مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سرہ الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است. اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل الیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شباهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصباعی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشدید. از جمله فعالیتهای گستردۀ مرکز : الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزویه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن سهمه‌راج(تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما ، انیمیشن ، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و... د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای و راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴ ز) طراحی سیستم های حسابداری ، رسانه ساز ، موبایل ساز ، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک ، SMS و... ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ... ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه‌ی برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضوری و مجازی) در طول سال دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت : ۲۳۷۳ شناسه ملی : ۱۰۸۰۱۵۲۰۲۶ وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: ۲۳۵۷۰۲۲-۲۳۵۷۰۲۳-۰۳۱۱ فکس ۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران ۰۲۳۳۳۰۴۵ (۰۳۱۱) نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی ، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافروندی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشالله. شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳ ، شماره کارت ۵۳۳۱-۶۲۷۳: -۰۳۱۱ و شماره حساب شبا : ۰۶۰۹-۰۶۲۱-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۰۰۰IR۹۰-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۵۳ و شماره حساب شبا : ۰۳۰۴۵-۰۱۹۷۳-۰۳۱۱ به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید ارزش کار فکری و عقیدتی الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام :- هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی

دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید». التفسیر المنسوب إلى الإمام العسكري عليه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست‌تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، امّا تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می‌گشایی که آن بینوا، خود را بدان، نگاه می‌دارد و با حاجت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساخت می‌سازد و او را می‌شکند؟». [سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی‌گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد». مسنند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

www

برای داشتن کتابخانه های خصوصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی
www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و بروای سفارش با ما تعامل بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹